

РЕШЕНИЕ

№ 8179

гр. София, 11.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3264** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на “ОГЛ- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИВ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ срещу Решение № РТД 3000534/15.03.2022/32-8558 НА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА П., с което е отказано освобождаване на предоставения депозит в размер на 578,84 лева за внос на тиквички, оформени с Митническа декларация № МРН 20BG003010021022R9/17.11.2020 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното Решение. Твърди се, че същото е издадено при неправилно приложение на материалния закон и при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като в хода на процедурата пред Митница С. дружеството е представило всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платената цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл.70 от Регламент /ЕС/952/2013 – фактури за покупка и транспорт на стоките, международни товарителници ,фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки за получаване на стоките, потвърждения от крайния клиент за доставените количества, справка-калкулация за формиране на продажната цена, извлечения от счетоводни сметки за осъществен внос и извършените продажби, дневници за покупки/ продажба на стоките за съответния период, фактури за реализацията на внесените стоки, доказателства за извършените плащания, писма, обяснения и други, не е отчетено, че се касае за дълготрайни търговски отношения , свързани с периодични целогодишно

продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което също не е отчетено от страна на административния орган. Иска се отмяна на решението и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание- оспорващото дружество- “ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ редовно уведомено при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от адвокат Г., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно незаконосъобразността на Решението развива и представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването- Директор ТД Митница П. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 се представлява от юрисконсулт Д. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената по делото писмена защита.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 17.11.2020 година с Митническа декларация №МРН 20BG003010021022R9/17.11.2020 година в МБ С. с вносител “ОГЛ- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ са поставени под режим „допускане за свободно обращение с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци с произход Турция в това число и стока №1- пресни домати тип червен с нето тегло 9792 кг., стока № 3- пресни тиквички с нето тегло 3600 кг.

На 17.11.2020 година оспорващото дружество е уведомено, че на основание чл.75 параграф 5, алинея 1 от Делегиран регламент /ЕС/2017/891 на Комисията в едномесечен срок от продажбата на стоките но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация да представи доказателства, че стока № 1- пресни домати тип кръгъл, червен и №3/ пресни тиквички/ са реализирани на пазара на ЕС при условия потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност, като обезпеченията за стока № 1- пресни домати, тип кръгъл, червен и за стока № 3- пресни тиквички са внесени в пълен размер от „Ренус България“ ООД в качеството му на пълномощник на немското дружество съгласно Пълномощно от 15.10.2015 година и от 10.03.2021 година .

На 14.12.2020 година в МБ С. пълномощникът на оспорващото дружество- „Ренус България“ ООД е представило документи, удостоверяващи извършените плащания от страна на немското търговско дружество към съответните турски износители за закупените от тях зеленчуци, в това число и за тези, поставени под режим „допускане до свободно обращение с цел крайно потребление“ с Митническа декларация № МРН 20BG0030100221022R9/17.11.2020 година.

На 03.02.2021 година с Молба оспорващото дружество чрез пълномощника си „Ренус България“ ООД е представило доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партида на първо търговско ниво, в това число и за тези по МД МРН 20BG0030100221022R9/17.11.2020 година. като цялото количество от партидата пресни домати тип кръгъл, розов с нето тегло 1120 кг е продадено на цена 143 евро/ 100 кг, а цялото количество от 3600 кг. от стока № 3- пресни тиквички е продадено на цена от 98 евро / 100 кг.

След проверка на представените доказателства, митническите органи са установили, че за стока №1- пресни домати, тип кръгъл, червен представената фактура за последваща продажба сочи, че доматиите са продадени на цена от 98 евро /100 кг и тя е по- висока от цената на придобиване на тази стока/ с деклариран разход в Митническата декларация с № МД МРН 20BG0030100221022R9/17.11.2020 година, изчислени на 88,42 евро /100 кг и представено удовлетворително доказателство за условията на освобождаване вносеният за стока № 1 депозит в размер на 5707,05 лева следва да бъде освободен, а за стока № 3- пресни тиквички, представените фактури за последващи продажби сочат, че тиквичките са продадени на цена от 106 евро/ 100кг, която е по- ниска от цената на придобиване на тази стока/ деклариран разход по МД МРН 20BG0030100221022R9/17.11.2020 година, изчислени на 107,42 евро/100 кг и не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване и вносеният за стоката депозит в размер на 578,84 лева следва да бъде задържан за заплащане на вносно мито на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент /ЕС/2017/891.

На 12.07.2021 година оспорващото дружество е уведомено, че предстои издаване на негативно решение, с което за стоки №3- пресни тиквички по МД МРН 20BG0030100221022R9/17.11.2020 година, ще се постанови неблагоприятен резултат за възникване на вносно митническо задължение поради неизпълнение на условията по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент/ЕС/2017/891 и представеното обезпечение в размер на 578,84 лева за тази стока ще бъде усвоен и е дадена възможност за изразяване на становище в 30 дневен срок, като писмото е връчено на 13.07.2021 година на оспорващото дружество.

На 14.07.2021 година „ Ренус България“ ООД в качеството на пълномощник на оспорващото дружество е депозирало Молба, с която е възразило срещу предстоящото издаване на негативно решение по отношение на стока 03- пресни тиквички по МД от 17.11.2020 година.

На 15.03.2022 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № РТД 3000-534/15.03.2022/32-85508, с което отказал освобождаване на представения депозит в размер на 578,84 лева и за внос на пресни тиквички, оформени с Митническа декларация № МРН 20BG0030100221022R9/17.11.2020 година

Решението е връчено на 17.03.2022 година на оспорващото дружество.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства и събраните в хода на процеса такива.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да

прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № РТД 3000-534/15.03.2022/32-85508 НА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА П. е издадено от компетентен орган-това е Директор ТД Митница П., на когото изрично нормата на чл.34,ал.1,т.9 от Устройствения правилник е предоставила правото да издава издава индивидуални административни актове в рамките на своите правомощия. В чл. 220 от Закона за митниците е посочено, че всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Съгласно чл.19 от Закона за митниците Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. "[Митнически органи](#)" са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на [Наказателно-процесуалния кодекс](#).§1,т.9 от ДР на ЗМ. В чл.19,ал.7 от ЗМ е доуточнено, че за целите на прилагане на [чл. 29 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Е. Х. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността- Директор Териториална дирекция Митница П. считано от 31.07.2021 година.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му и е мотивирано.

При издаването на Решението, ответникът по оспорването е спазил процесуално правните разпоредби, но е нарушил материално- правните разпоредби.

От доказателствата по делото, в това число и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че В е-фактура №DES2020000000656 от 13.11.2020 г./лист 37 от делото/ и преведена /лист 262 от делото/ е посочена фактурна стойност за пресни тиквички 3600 кг и 9 792 кг пресни домати: 2 692,80 € за 3 600 кг тиквички /3600 кг x 0,748 €/кг / 1,46 лв./кг = 2 692,80 € / 5 266,66 лв. • 6 580,22 € за 9 792 кг пресни домати /9792 кг x 0,672€/кг/1,31 лв./кг = 6 580,22 € /12 869,79 лв. Във фактурата са включени и други стоки, като общата сума за плащане е в размер на 10 793,66 € /21 110,56 лв. Фактурата е осчетоводена в счетоводството на от „ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ - Германия, за което е представен счетоводен регистър - Главна счетоводна книга / лист 266 от делото - превод/. В регистъра е посочена датата на фактурата, стоката е заведена стойностно — 10 793,66 € и е осчетоводено плащането ѝ, приложени са платежни документи, от които се разбира, че сумата по фактурата е включена в общ сбор на задължение в размер 46 982,57 €, което се изплаща на доставчика, фактурата е платена на доставчика. Към Молба за възстановяване на депозит по ЕАД 20BG003010021022R9/17.11.2020 г., с

вх.№32-368743/14.12.2020 година по описа на ТД Тракийска МБ С., подадена от „Ренус България“ООД- пълномощник на „ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ - Германия са приложени необходимите документи в изпълнение на разпоредбите на чл.75, пар.5 от Регламент /ЕС/ №2017/891 на Комисията, с която се моли да се приемат приложените документи, доказващи деклариранията митническа стойност по ЕАД 20BG003010021022R9/17.11.2020 година и да бъде възстановен внесеният депозит по митническата декларация, като е приложена и фактурата за доставка на процесите стоки е-фактура №DES2020000000656 от 13.11.2020 година, в която са посочени същите количества, единични цени и стойности на доматите и тиквичките, както и другите необходими документи: международна товарителница, фактури за продажба, стокови разписки, потвърждения за получени доставки, справки-калкулации, доказателства за плащане на доставната фактура /и на електронен носител, Декларация /превод на лист 14 от делото/ от упълномощения представител на жалбоподателя Н. Гасер, че „ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ - Германия от една страна и от друга: LIDL Германия, LIDL Д. С. Румъния и LIDL България - не са свързани лица. Вещото лице посочва, че цената, която е договорена и реално заплатена от „ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ - Германия за закупуване на тиквичките от Турция е единична цена: 0,748 €/кг / 1,46 лв./кг = обща стойност за 3 600,00 кг в размер на 2 692,80 € / 5 266,66 лева, като тази единична цена и обща стойност съответстват на стойностите, обявени в депозираната молба за възстановяване на депозита. Вещото лице сочи, че Фактурите за продажби №№ [ЕГН]/19.11.2020 г. - 1200 кг. и [ЕГН]/20.11.2020 г. - 2400 кг /общо количество 3600 кг/, с които са продадени тиквичките са отразени в Дневника за продажби за м.11.2020 година, като основанието е: плодове и зеленчуци. Посочен е клиентът Лидл - Румъния. Договор, поясняващ покупко-продажбата между турския доставчик и вносителя „ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ - Германия не е представен, а във фактурите, издадени от жалбоподателя към клиента ЛИДЛ №№ [ЕГН]/19.11.2020 г. - 1200 кг. и [ЕГН]/20.11.2020 г. - 2400 кг /общо количество 3600 кг/ тиквичките са продадени по единична продажна цена 1,06 € /3 600 кг x 1,06 € = 3816,00 € / 7463,45 лева, като от приложената калькулация се пояснява как е изчислена продажната цена на тиквичките Съобразно Консултацияния модул за прилагане на мито при тиквичките, ако декларираната вносна цена е равна на/или по-висока от 69,2 €/100 кг, то се прилага мито 12,8 %. За 1066/100 кг / 207,32 лв./100 кг тиквички се прилага мито от 12,8 %, което за 3600 кг е: 3816€/7463,45 лв. x 12,8% = 955,32 лв. мито.

Във фактурата за доставка №DES2020000000656 от 13.11.2020 година е посочена фактурна стойност за пресни тиквички 3600 кг за 2 692,80 € кг тиквички /3600 кг x 0,748 €/кг / 1,46 лв./кг = 2 692,80 € / 5 266,66 лв. След вписаната информация за плащане във фактурата - в евро и турски лири, следва таблица, в която са вписани пояснения, като бележки: общо задължение, общо бруто тегло, общо нето тегло, транспорт, фактура, метод на доставка FCA A. , адрес на доставка: Румъния-Йернут, общо палети:26 палета, важи вместо товарителница и валутни курсове. Във фактурата, издадена от турския доставчик е посочена покупната цена и основните условия на доставката. От анализа на приложените счетоводни регистри на „ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ - Германия , вещото лице е посочило, че фактурата е осчетоводена, като стоките са заприходени стойностно - общо за 10 793,66 €. Осчетоводено е и плащането по фактурата, представени са и

документи за осчетоводяване на съпътстващите разходи по доставката: мито, депозит, данък. Осчетоводени са и издадените фактури към клиента ЛИДЛ Румъния и получените плащания по тези фактури. Представеното осчетоводяване е само стойностно/ синтетично/, т.е. всички стоки, описани във фактурата за доставка са заприходени с един запис - по стойност на фактурата, не е представена аналитична отчетност на сметката, по която се водят стоките- по наименование на стоката, мярката, количеството, единичната цена, по която е заведена при доставката и същите данни при продажбата ѝ. Към общата стойност 2692,80 € на тиквичките от 3600 кг, за получаване на митническата стойност се прибавя сумата 670,42 лева $12\ 692,80\ € \times 1,95583 = 5\ 266,66 + 670,42\ лв. = 5\ 937,08\ лв.$ - база за изчисляване на мито по данъчната декларация $5\ 937,08\ лв. \times 0,128 = 759,95\ лв.$ мито. Вещото лице посочва, че е използван е начинът за изчисляване на митническата стойност по чл.70 от Регламент ЕС №952/2013 година, като към фактурната стойност /платената от вносителя „ОГЛ-ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ - Германия/ са прибавени разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз. В стандарт МСС 2- Себестойността на материалните запаси представлява сумата от всички разходи по закупуването, преработката, както и други разходи, направени във връзка с доставянето им до тяхното настоящо местоположение и състояние. Т.11. от МСС 2: Разходите за закупуване на материалните запаси съставляват покупната цена, митните сборове и други данъци (различни от тези, които впоследствие предприятието може да си възстановява от данъчните органи), транспортните разходи и други, които могат директно да се отнесат към придобиването на завършените стоки, материалите и услугите. Търговските отстъпки, работи и други подобни компоненти се приспадат при определяне на покупната стойност Т.16. от МСС 2: Примери за разходи, изключвани от себестойността на материалните запаси и признавани като разходи за периода, в който те са възникнали са: (а) наднормативните количества бракувани материали, вложеният за тях труд или други производствени разходи; (б) складовите разходи, освен в случаите, когато те са необходими за производствения процес, предхождащ един следващ производствен етап; (в) административни разходи, които не са свързани с довеждането на материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние; и (г) разходите за продажба. Вещото лице посочва още, че себестойността по митническата декларация на 1 кг тиквички: $7563,12\ лв. : 3600\ кг = 2,10\ лв./1,07€.$ Себестойността по разходите, включени в митническата декларация е в повече от продажната цена на тиквичките, която е 2,07 лв./кг или 1,06€/кг. В Решение № РТД 3000-534/15.03.2022 година на Директора на ТД Митница П. е записано новото задължение за мито, вместо 759,95 лв. да се чете 268,57 лв. База за изчисляване е стандартната вносна стойност /С./ $29,8€/100\ кг. \times 36кг = 1072,80€ \times 1,95583 = 2098,18\ лв. \times 0,128 = 268,57\ лв.$ Размерът на обезпечението е изчислен на база С. $29,8€/100\ кг$ и мито, заложено в Консултацияния модул $36\ кг \times 29,86/100\ кг \times 12,8\% = 137,32\ 6 + 547,20\ 6 (15,2 \times 36\ кг) = 684,52\ 6 /1338,78$ дължимо мито. От дължимото мито 1338,78 лева се изважда 759,95 лв. - внесено мито и се получава разлика от 578,84 лева дължима сума, като тази сума е определена като новоопределеното задължение, което се равнява на внесения депозит. Във фактурите, издадени от жалбоподателя към клиента ЛИДЛ №№ [ЕГН]/19.11.2020 г. - 1200 кг. и [ЕГН]/20.11.2020 г. - 2400 кг /общо количество 3600 кг/ - лист 61 и л.65 от делото - тиквичките са продадени по единична продажна цена 1,06 € /3 600 кг x 1,06 € = 3816,00 € / 7463,45 лева. Продажната цена, изчислена на 1 кг тиквички е по данни само за тази доставка, като не са представени данни в дългосрочен период на каква цена се извършва продажбата на тиквички от посочения вид. Това може да се проследи и изчисли, ако се представят данни от аналитичната

отчетност на сметката, по която се водят стоките.

Член 1, параграф 1, втора алинея от МКС предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци. За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците, член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция, като такъв е Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 и в член 74 е посочено, че за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени, а в член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 са предвидени правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения Делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция, равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.) митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от М. при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза. В чл.74 от

Регламент 952/2013 са посочени вторичните методи за определяне на митническата стойност. Според параграф 1 от разпоредбата, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това. Видно от параграф 2 на чл. 74 митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е: а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или г) изчислената стойност. Съгласно чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия Регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Митническата

стойност на продуктите, внесени на консигнация, се определя пряко в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, като за тази цел по време на периодите, в които е в сила, се прилага фиксираната стойност при внос, изчислена в съответствие с член 38 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) №952/2013. Размерът на митото, който следва да бъде събран или остава да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение до датата на събиране на дължимото мито. Прилаганият лихвен процент е този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност и съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС.

В Решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, параграф 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция, като в разясненията от т. 81 и т. 82 от

цитираното Решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индикации, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, а продажба на внасяната партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/. В съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внасяната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/, а в случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внасяната партида /т. 85/. По силата т. 3 от диспозитива на Решението член 75, параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внасени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност. Според разясненията, дадени в т. 90 от Решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% като констатираната в случая по главното производство между

декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породи съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Hungary, C-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партия на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

В разглеждания случай Стандартната вносна цена на тиквичките е в размер на 29,8 €/100 кг, като тази цена е по-ниска от фактурираната 84,32 €/100 кг и цената от 84,32 евро. Декларираната договорна стойност 84,32 € за 100 кг на тиквичките е по-голяма със 183% в сравнение със стандартната 29,8 €/100 кг, като значително надвишава визираната 50 % стандартната вносна стойност, определена от ЕК за деня на вноса, като превишението е повече от три пъти.

При така очертаната нормативна уредба и въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че издаденото решение е законосъобразно. Анализът на посочените разпоредби сочи, че установената в чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 процедура е по същество средство за защита на финансовите интереси на Общността при вноса на стоки, за които се прилага системата на входните цени. Целта на установения механизъм, свързан с представянето на гаранция е, първо, да се засили контролът и извършването на проверки относно митническа стойност на стоките, когато тя се определя по метода на договорната стойност, и на второ място, да се улесни и обезпечи ефективното събиране на дължимите митни сборове в случай, че не се потвърди достоверността на декларираната митническа стойност. Разпоредбата обаче не установява нов способ за определяне на митническата стойност на стоките, т.е. посочената процедура е насочена преди всичко към засилване на контрола, осъществявани от страна на митническите органи, с цел проверка относно спазването на условията за определяне на митническата стойност по договорния метод. Делегиран Регламент 2017/891 обаче не изключва възможността за прилагане метода на договорната стойност, ако митническата стойност, определена по този начин, се отклонява от фиксираната стойност при внос с над 8 %, стига да са налице убедителни доказателства, че именно това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Един от приетите като надеждни критерии за достоверността на декларираната пред митническите органи договорна стойност е цената, по която стоката е реализирана на пазара след освобождаването за потребление, тъй като обичайната търговска логика предполага, че стоката се продава на по-висока цена, отколкото е закупена и съответно внесена в Европейския съюз. Този критерий обаче не се абсолютизира от законодателя, поради което и не е изрично и категорично установен като (единствено) условие за вземането на решение относно освобождаването на гаранцията. Регламентът изисква вносителят да докаже, че партията е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките съобразно чл.70, параграф 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Наред с това, в т. 61 от Решението му по делото OGL - Food Trade CEC уточнява, че според чл. 75, § 5 от Делегирания регламент правилното определяне на декларираната митническа стойност следва да бъде потвърдено в зависимост от

условията за освобождаване на партидата по определението в чл. 73, б. а) от същия регламент, а не с оглед продажбите на митническата територия на ЕС на стоки, които не са част от нея и предвид дългосрочните търговски отношения между OGL - Food и търговската верига LIDL, както и периодичността на доставките, които се извършват целогодишно, е логично някои от стоките да се реализират на по-ниска от придобивната цена, което се компенсира с други доставки. Следва да бъде посочено още, че действително списъкът на документите в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегирания регламент не е изчерпателен, нито предвижда задължение на вносителя да представи писмен договор, сключен с износителя, или друг еквивалентен документ, установяващ релевантните елементи на договорното правоотношение, в т. ч. уговорките за цената и при тази разлика между декларираната и определената от Комисията цена, непредставянето на такъв договор не може да се цени като достатъчна индичия за недостоверност на декларираната такава.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно митническите органи са приели, че представените пред тях доказателства не са удовлетворяващи и извършеното от митническия орган оспорване на декларираната от дружеството договорна стойност на процесните стоки е законосъобразно. Посоченото превишение от над 50%/ 183%/ е достатъчно, за да породи съмнения за достоверността на декларираната стойност. Когато се продава на по-ниски цени от договорената стойност, т.е. в случаите когато е налице превишение до 50% е достатъчна продажба на загуба, за да породи съмнения у митническите органи, които да обосноват искане за представяне на доказателства /т. 3 от решението на СЕС и описани по-горе/. Посочените в т. 90 и 91 хипотези са различни и това не може да изключи мотивите по т. 3 от Решението. Както следва от т. 91 при превишение над 50 % митническите органи не следва да зачетат автентичността на представените документи относно договорната стойност на декларираната стоки, като е без значение, че тази автентичност не е оспорена от митническите органи – хипотеза, която е различна от тази, при която е налице превишение с до 50%, като в хипотезата на т. 91 и т. 92 приложение следва да намери т. 93 - вносителят да докаже, че партидата е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 10232/26.10.2023 г. по адм. д. № 2421/2023 г.; Решение № 10848/09.11.2023 г. по адм. д. №1852/2023г.; Решение № 11757/29.11.2023 г. по адм. д. № 9654/2022 г.; Решение № 12396/12.12.2023 г. по адм. д. № 6068/2022 г.; Решение №1432/07.02.2024 г. по адм. д. № 10718/22 г. и др.

В контекста на изложеното, следва да се приеме, че оспорващото дружество не е представило удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл.75, параграф 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, наред с превишението на цената от 183 %, продажбата на загуба от ответникът по оспорването законосъобразно е изключил декларираната договорна стойност на партидата внесени тиквички- пресни, които не са декларирани като биопродукт, което да обоснове високата цена, която е заявил вносителят.

Всичко това води до извод, че оспореното решение отговаря на условията за редовно действие на административните актове, което предпоставя отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

С оглед изхода на спора и в съответствие с чл.143,ал.3 от АПК в полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

По аргумент от чл.143,ал.3 АПК,когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#).

По силата на чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лева.

В конкретния случай, делото представлява правна и фактическа сложност, процесуалните представители на ответника са взели активно участие в производството и съдът намира, че следва да бъде присъден размер на възнаграждението в размер на 200 лева.

Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на преpraщачата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него.Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА“ОГЛ- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ СРЕЩУ РЕШЕНИЕ №РТД-3000534/15.03.2022/32-8558 НА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА П., с което е отказано освобождаване на предоставения депозит в размер на 578,84 лева за внос на пресни тиквички, оформени с Митническа декларация № МРН 20BG003010021022R9/17.11.2020 година на “ОГЛ- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ .

ОСЪЖДА“ОГЛ- ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТИБ“ ГМБХ- ГЕРМАНИЯ ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦА П. СУМАТА ОТ 200 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

